

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 14 päivänä heinäkuuta 2020

566/2020

Laki

kuluttajansuojaviranomaisten eräistä toimivaltuuksista

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Yhteistyöasetuksen mukainen yhteysvirasto

Kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2394 (*yhteistyöasetus*) 5 artiklassa tarkoitettuna yhteysvirastona toimii Kilpailu- ja kuluttajavirasto.

Kilpailu- ja kuluttajavirasto vastaa myös yhteistyöasetuksen 37 artiklassa tarkoitettusta tietojenvaihdosta.

2 §

Yhteistyöasetuksen mukaiset toimivaltaiset viranomaiset

Yhteistyöasetuksen mukaisena toimivaltaisena viranomaisena toimii kuluttaja-asiamies, jollei 3 momentista muuta johdu.

Yhteistyöasetuksen mukaisia toimivaltaisia viranomaisia kuluttaja-asiamiehen lisäksi ovat:

1) tietosuojavaltuutettu siltä osin kuin se valvoo tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä"), jäljempänä *sähköisestä kaupankäynnistä annettu direktiivi*, noudattamista, sellaisena kuin se on kansallisesti pantu täytäntöön sovellettavaksi tulevassa laissa sekä kun kyse on henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 13 artiklan noudattamisen valvonnasta, sellaisena kuin se on kansallisesti pantu täytäntöön sovellettavaksi tulevassa laissa;

2) Finanssivalvonta siltä osin kuin se valvoo seuraavien direktiivien noudattamista, sellaisina kuin ne on kansallisesti pantu täytäntöön sovellettaviksi tulevissa laeissa:

a) kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY;

HE 54/2019
HE 10/2020
TaVM 13/2020
EV 81/2020

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394 (32017R2394); EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1

b) kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä ja neuvoston direktiivin 90/619/ETY sekä direktiivien 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY;

c) sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi), jäljempänä *sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi*;

d) kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY (*kulutusluottodirektiivi*);

e) kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU (*asuntoluottodirektiivi*);

f) maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU;

3) Liikenne- ja viestintävirasto siltä osin kuin se valvoo sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin sekä audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi), jäljempänä *audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi*, 9–11 artiklan ja 19–26 artiklan noudattamista, sellaisina kuin ne on kansallisesti pantu täytäntöön sovellettaviksi tulevilla laeilla, matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 (*lentomatkustajien oikeuksia koskeva asetus*) noudattamista, rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1371/2007 (*rautatievastuuasetus*) noudattamista, matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1177/2010 (*merimatkustajien oikeuksia koskeva asetus*) noudattamista ja matkustajien oikeuksista linja-autoliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 181/2011 (*linja-autoliikenteen matkustajien oikeuksia koskeva asetus*) noudattamista;

4) Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus siltä osin kuin se valvoo ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY 86–90 ja 97–100 artiklan, sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin sekä audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 9–11 ja 19–26 artiklan noudattamista, sellaisina kuin ne on kansallisesti pantu täytäntöön sovellettaviksi tulevilla laeilla;

5) aluehallintovirastot, kun kyse on kuluttajansuojasta kuluttajille tarjottavien tuotteiden hintojen ilmoittamisessa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/6/EY ja kulutusluottodirektiivin noudattamisen valvonnasta sekä siltä osin kuin ne valvovat asuntoluottodirektiivin noudattamista, sellaisina kuin ne on kansallisesti pantu täytäntöön sovellettaviksi tulevilla laeilla;

6) Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto siltä osin kuin se valvoo sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin sekä audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 9–11 artiklan ja 19–26 artiklan noudattamista, sellaisina kuin ne on kansallisesti pantu täytäntöön sovellettaviksi tulevilla laeilla.

Yhteistyöasetuksessa tarkoitettuna toimivaltaisena viranomaisena toimii vain:

1) tietosuojavaltuutettu, kun kyse on verkkosisältöpalvelujen rajat ylittävästä siirrettävyydestä sisämarkkinoilla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/11288 artiklan noudattamisen valvonnasta;

2) Liikenne- ja viestintävirasto, kun kyse on vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeuksista lentoliikenteessä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2006, rautatievastuuasetuksen V luvun, merimatkustajien oikeuksia koskevan asetuksen II luvun sekä linja-autoliikenteen matkustajien oikeuksia koskevan asetuksen III luvun noudattamisen valvonnasta;

3) Kilpailu- ja kuluttajavirasto siltä osin kuin se valvoo matkapaketeista ja yhdistetyistä matkajärjestelyistä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 90/314/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2302 17–20 artiklan noudattamista, sellaisina kuin ne on kansallisesti pantu täytäntöön sovellettavaksi tulevassa laissa.

3 §

Toimivaltuudet yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa

Kuluttaja-asiamiehellä, tietosuojavaltuutetulla, Liikenne- ja viestintävirastolla sekä Kilpailu- ja kuluttajavirastolla on tässä laissa säädetty toimivaltuudet yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, kun ne ovat 2 §:n 1 tai 3 momentin mukaan toimivaltaisia viranomaisia.

Jos toimivalta on 2 §:n 2 momentin mukaisesti jaettu kuluttaja-asiamiehen ja muun viranomaisen kesken, myös muulla toimivaltaisella viranomaisella kuin kuluttaja-asiamiehellä on 2 luvussa säädetty toimivaltuudet yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

Sen lisäksi, mitä tässä pykälässä ja muualla laissa säädetään viranomaisten toimivaltuuksista, toimivaltaisilla viranomaisilla on yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa mainitun asetuksen 9 artiklan 4 kohdan b–d alakohdassa ja 7 kohdassa tarkoitettut toimivaltuudet.

4 §

Kuluttaja-asiamiehen toimivaltuudet muussa kuin yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvassa valvonta-asiassa

Kuluttaja-asiamiehellä on tässä laissa säädetty sekä yhteistyöasetuksen 9 artiklan 4 kohdan b–d alakohdassa ja 7 kohdassa tarkoitettut toimivaltuudet myös silloin, kun kyse on muusta kuin yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvasta kuluttajan suojaksi säädetyn lainsäädännön noudattamisen valvontaan liittyvästä asiasta.

Mitä jäljempänä tässä laissa säädetään yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvasta sääntelystä ja sen rikkomisesta, koskee tällöin myös muuta kuin yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvaa kuluttajan suojaksi säädettyä lainsäädäntöä ja sen rikkomista.

5 §

Finanssivalvonnan oikeus määrätä seuraamusmaksuja

Finanssivalvonnalla on oikeus määrätä 3 luvussa tarkoitettuja seuraamusmaksuja 13, 15 ja 16 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa siltä osin kuin se valvoo mainituissa pykälissä mainittujen säännösten noudattamista. Tällöin seuraamusmaksun määräämiseen sovelletaan Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 4 luvun sijasta tätä lakia. Jos kyse on

muusta kuin yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvasta asiasta, sovelletaan tämän lain lisäksi kuitenkin, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 43 §:ssä säädetään.

Muutoksenhakuun Finanssivalvonnan määräämästä seuraamusmaksusta sovelletaan, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 73 §:ssä säädetään.

2 luku

Eräät tutkintavaltuudet

6 §

Oikeus saada tietoja elinkeinonharjoittajalta ja muulta yksityiseltä taholta

Toimivaltaisella viranomaisella on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada maksettua valvontatoimen kohteena olevalta elinkeinonharjoittajalta yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvan asian selvittämiseksi tarpeelliset tiedot. Erityisiä henkilötietoryhmiä koskevia tai näihin yksityiselämän suojan näkökulmasta rinnastuvia tietoja toimivaltaisella viranomaisella on kuitenkin oikeus saada vain, jos tiedot ovat yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvan asian selvittämiseksi välttämättömiä ja kyse on:

- 1) pankki- tai maksutilitiedoista;
- 2) kuluttajan terveydentilaa, sairautta tai vammaisuutta taikka häneen kohdistuvia hoitotoimenpiteitä koskevista tiedoista;
- 3) yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten tai niiden yksityiskohtien selvittämiseksi välttämättömistä edellä lueteltuihin tietoihin rinnastuvista tiedoista.

Toimivaltaisella viranomaisella on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada maksettua muulta yksityiseltä yhteisöltä tai henkilöltä kuin 1 momentissa tarkoitetulta elinkeinonharjoittajalta tiedot, jotka ovat välttämättömiä:

- 1) sen selvittämiseksi, onko tapahtunut tai tapahtumassa yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluva rikkomus;
- 2) rahoitus- ja tietovirtojen jäljittämiseksi, pankki- ja maksutileihin liittyvien henkilöiden henkilöllisyyden varmistamiseksi sekä muiden näihin rinnastuvien, yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten yksityiskohtien selvittämiseksi.

Toimivaltainen viranomainen voi asettaa tietojenantovelvollisuuden tehosteeksi uhkasakon. Uhkasakon määräämisestä ja tuomitsemisesta säädetään uhkasakkolaissa (1113/1990).

Uhkasakkoa ei saa asettaa luonnolliselle henkilölle tietojenantovelvollisuuden tehosteeksi, jos henkilöä on aiheutta epäillä rikoksesta ja tiedot liittyvät rikosepäilyn kohteena olevaan asiaan.

7 §

Oikeus saada tietoja viranomaiselta ja julkista tehtävää hoitavalta

Toimivaltaisella viranomaisella on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada maksettua viranomaiselta ja muulta julkista tehtävää hoitavalta tiedot, jotka ovat välttämättömiä:

- 1) sen selvittämiseksi, onko tapahtunut tai tapahtumassa yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluva rikkomus;
- 2) yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten yksityiskohtien selvittämiseksi.

Poliisilta tai muulta esitutkintaviranomaiselta toimivaltaisella viranomaisella on oikeus saada salassapitosäännösten estämättä vain tiedot, jotka ovat välttämättömiä 20 §:n noudattamiseksi.

8 §

Tarkastusoikeus

Toimivaltaisella viranomaisella on oikeus tehdä tarkastus elinkeinonharjoittajan hallinnassa olevissa liike- ja varastotiloissa, maa-alueilla sekä kulkuneuvoissa, jos tarkastus on tarpeen valvonta-asian hoitamiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu tarkastus saadaan toimittaa pysyväisluonteiseen asumiseen käytetyssä tilassa vain, jos tilassa tosiasiallisesti harjoitetaan elinkeinotoimintaa, tarkastuksen toimittaminen valvonta-asian hoitamiseksi on välttämätöntä ja on perusteltu ja yksilöity syy epäillä yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvaa sääntelyä rikotun tai rikkottavan tavalla, josta voi olla seuraamuksena tässä laissa tarkoitettu seuraamusmaksu tai josta on enimmäisrangaistukseksi säädetty vankeutta.

9 §

Oikeudenkäyntiasiamiehiä ja oikeudenkäyntiavustajia sekä asianajajia koskeva poikkeus tietojensaanti- ja tarkastusoikeudesta

Poiketen siitä, mitä edellä tässä laissa säädetään, toimivaltaisella viranomaisella ei ole oikeutta saada asianajajista annetussa laissa (496/1958) tarkoitettulta asianajajalta eikä hänen apulaiseltaan asianajajan asiakasta koskevia tietoja, asiakirjoja tai tallenteita eikä tarkastaa niitä eikä muultakaan henkilöltä oikeudenkäyntiasiamies- tai oikeudenkäyntiavustajatehtävien hoitamisen yhteydessä saatuja tietoja, asiakirjoja tai tallenteita eikä tarkastaa niitä. Oikeudenkäyntiasiamies- ja oikeudenkäyntiavustajatehtäviksi luetaan varsinaisten oikeudenkäyntiin liittyvien tehtävien lisäksi oikeudellinen neuvonta, joka koskee asiakkaan oikeudellista asemaa esitutkinnassa rikoksen johdosta tai asian muussa oikeudenkäyntiä edeltävässä käsittelyvaiheessa taikka oikeudenkäynnin käynnistämistä tai sen välttämistä.

10 §

Koeostot

Toimivaltaisella viranomaisella on oikeus tehdä koeostoja, jos se on tarpeellista yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvan valvontatehtävän hoitamiseksi.

Koeostoja tehdessään toimivaltaisella viranomaisella on oikeus käyttää valehenkilöllisyyttä, jos se on välttämätöntä koeoston paljastumisen estämiseksi. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava valehenkilöllisyyden käytöstä elinkeinonharjoittajalle ja luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 4 artiklan 7 kohdassa tarkoitettulle rekisterinpitäjälle niin pian kuin se on koeoston tarkoitusta vaarantamatta mahdollista.

Toimivaltaisella viranomaisella on oikeus peruuttaa 1 momentissa tarkoitettu sopimus, jos kuluttajalla olisi vastaava oikeus lain tai sopimusehtojen mukaan.

11 §

Virka-apu

Toimivaltaisella viranomaisella on oikeus tehtäviensä suorittamiseksi saada pyynnöstä poliisilta virka-apua.

Hallinnolliset seuraamukset

12 §

Verkkorajapintaan ja verkkotunnukseen liittyvät toimivaltuudet

Jos yhteistyöasetuksen soveltamisalaan kuuluvasta rikkomuksesta voi aiheutua vakavaa vahinkoa kuluttajien yleiselle edulle, toimivaltainen viranomainen voi, jos se on välttämätöntä rikkomuksen lopettamiseksi:

1) määrätä palveluntarjoajan poistamaan sisältöä, antamaan kuluttajille selkeän varoituksen verkkorajapintaan pääsyn yhteydessä, estämään tai rajoittamaan pääsyä verkkorajapintaan taikka poistamaan verkkorajapinnan;

2) määrätä verkkotunnusrekisterin ylläpitäjän tai verkkotunnusvälittäjän poistamaan verkkotunnuksen käytöstä tai merkitsemään verkkotunnuksen toimivaltaisen viranomaisen nimiin.

Toimivaltainen viranomainen voi antaa päätöksen myös väliaikaisena, jolloin se on voimassa, kunnes asia on lopullisesti ratkaistu.

Toimivaltaisen viranomaisen on ennen 1 tai 2 momentin mukaisen päätöksen antamista varattava päätöksen saajalle sekä säännöksiä rikkoneelle elinkeinonharjoittajalle tilaisuus tulla kuulluiksi, paitsi jos kuulemista ei voida toimittaa niin nopeasti kuin asian kiireellisyys välttämättä vaatii.

Toimivaltainen viranomainen voi asettaa 1 ja 2 momentin mukaisten päätöstensä noudattamisen tehosteeksi uhkasakon. Uhkasakon määräämisestä ja tuomitsemisesta säädetään uhkasakkolaissa.

Toimivaltaisen viranomaisen 1 momentissa tarkoitettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Se, johon tässä pykälässä tarkoitettu päätös kohdistuu, ja säännöksiä rikkonut elinkeinonharjoittaja voivat saattaa muun kuin väliaikaisena annetun päätöksen hakemuksella markkinaoikeuden käsiteltäväksi 30 päivän kuluessa tiedoksisäännöistä. Muutoin päätös jää pysyväksi. Päätöstä on noudatettava, jollei markkinaoikeus toisin määrää.

Asian käsittelystä markkinaoikeudessa säädetään oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetussa laissa (100/2013).

13 §

Seuraamusmaksu eräiden kuluttajansuojalain säännösten rikkomisesta

Seuraamusmaksu voidaan määrätä elinkeinonharjoittajalle, joka kuluttajien vahingoksi tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo tai laiminlyö kuluttajansuojalain (38/1978):

1) 2 luvun 4 §:n vaatimusta markkinoinnin tunnistettavuudesta, 5 §:n mukaista kieltoa aiheuttaa sekaannuksen vaaraa, 6 §:n mukaista kieltoa antaa totuudenvastaisia tai harhaanjohtavia tietoja, 7 §:n mukaista kieltoa jättää antamatta olennaisia tietoja, 9 §:n mukaista kieltoa käyttää aggressiivisia menettelyjä, 10 §:n säännöstä kulutushyödykkeen toimittamisesta ilman tilausta, 10 a §:n 1 momentin mukaisen velvollisuuden pyytää kuluttajan nimenomainen suostumus lisämaksuihin, 12 §:n mukaisen velvollisuuden ilmoittaa markkinoinnissa tietoja yhdistetystä tarjouksesta ja kylkiäistarjouksesta tai 14 §:n 1 momentin mukaista kieltoa käyttää tekemäänsä kulutushyödykesopimusta koskevassa puhelinasioinnissa mainitun säännöksen vastaista palvelua;

2) 6 luvun 11 §:n säännöksiä ennakkotietojen antamisesta kotimyynnissä, 12 §:n säännöksiä ennakkotietojen antamisesta etämyynnissä, 13 §:n säännöksiä tietojen vahvistamisesta tai 17 §:n 2–4 momentin mukaisia suoritusten palauttamiseen liittyviä velvollisuuksia;

3) 6 a luvun 11 §:n 1 tai 2 momentin mukaisen velvollisuuden toimittaa ennakkotiedot ja sopimusehdot kirjallisesti tai muulla pysyvällä tavalla tai 16 §:n 2 momentin mukaisen velvollisuuden suorituksen palauttamiseen;

4) 7 luvun 13 §:n 2 momentin 3 kohdan mukaista kieltoa käyttää lisämaksullista tekstiviestipalvelua tai muuta vastaavaa viestipalvelua, 13 a §:n säännöstä kytkeykaupan kiellosta, 14 §:n mukaisen velvollisuuden arvioida kuluttajan luottokelpoisuus, 15 §:n 1 tai 2 momentin mukaisen velvollisuuden todentaa luotonhakijan henkilöllisyys, 16 §:n mukaisen velvollisuuden säilyttää todentamista koskevat tiedot, 16 a §:n säännöksiä luoton myöntämisestä, 17 §:n ja sen 3 momentin nojalla annettuja säännöksiä luottosopimuksen tekemisestä, 17 a §:n säännöksiä luottokustannusten enimmäismäärästä, 17 b §:n säännöksiä maksuajan pidentämisestä perittävistä kuluista, 19 §:n mukaista varojen luovuttamisaikaa koskevaa rajoitusta, 24 §:n säännöksiä koron ja maksujen muutoksista tai 48 §:n mukaisen velvollisuuden ilmoittaa valtuuksistaan;

5) 7 a luvun 10 §:n 1 momentin mukaisen velvollisuuden määrittellä luottokelpoisuuden arvioinnissa käytettävät menettelytavat ja tiedot, 11 §:n mukaisen velvollisuuden arvioida kuluttajan luottokelpoisuus, 14 §:n säännöksiä luottotarjouksen tekemisestä tai 15 §:n ja sen 3 momentin nojalla annettuja säännöksiä luottosopimuksen tekemisestä;

6) 9 luvun 25 §:n 2 momentin mukaisen velvollisuuden asettaa ennakkomaksun turvaava vakuus;

7) 10 luvun 12 §:n kieltoa ottaa vastaan suoritus peruuttamisaikana ja välityssopimuksen voimassaoloaikana.

Seuraamusmaksu voidaan määrätä myös elinkeinonharjoittajalle, joka tahallaan tai huolimattomuudesta käyttää sopimusehtoa tai soveltaa käytäntöä, jolla poiketaan kuluttajien vahingoksi kuluttajansuojalain:

1) 6 luvun 14 §:n 1 tai 2 momentin mukaisesta oikeudesta peruuttaa koti- tai etämyyntisopimus;

2) 6 a luvun 12 §:n 1 momentin mukaisesta oikeudesta peruuttaa rahoituspalvelun etämyyntiä koskeva sopimus;

3) 7 luvun 20 §:n 1 momentin mukaisesta oikeudesta peruuttaa kuluttajaluottosopimus taikka 39 §:n 1 momentin mukaisesta oikeudesta saada luotonantajalta rahasuoritus myyjän tai palveluksen suorittajan sopimusrikkomuksen johdosta;

4) 7 a luvun 17 §:n 1 momentin mukaisesta oikeudesta peruuttaa asunto-omaisuuteen liittyvä kuluttajaluottosopimus;

5) 10 luvun 9 §:n 1 momentin mukaisesta oikeudesta peruuttaa aikaosuutta tai pitkäkestoista lomatuotetta koskeva sopimus taikka vaihtosopimus.

Seuraamusmaksu voidaan määrätä myös elinkeinonharjoittajalle, joka tahallaan tai huolimattomuudesta käyttää kuluttajansuojalain 2 luvun 15 §:n 3 kohdan nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettuja harhaanjohtavia tai aggressiivisia menettelytapoja.

14 §

Seuraamusmaksu eräiden matkustajan oikeuksia koskevien säännösten rikkomisesta

Seuraamusmaksu voidaan määrätä elinkeinonharjoittajalle, joka kuluttajien vahingoksi tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo tai laiminlyö:

1) matkapalveluyhdistelmistä annetun lain (901/2017) 10 §:n ja sen 3 momentin nojalla annettuja säännöksiä matkapakettisopimuksessa tai sopimusvahvistuksessa mainittavista tiedoista ja niiden vahvistamisesta, 16 §:ää maksusuoritusten palauttamisesta matkustajalle tai 27 §:n säännöksiä ylimääräisistä majoituskustannuksista;

2) lentomatkustajien oikeuksia koskevan asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan evättäessä matkustajalta pääsy lennolle vastoin hänen tahtoaan, lennon peruutustilanteessa sille 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan tai 2 kohdan mukaan kuuluvia velvoitteita, lennon viivästyessä aikataulun mukaisesta lähtöajastaan sille 6 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita tai 14 artiklan mukaista velvollisuutta ilmoittaa matkustajille heidän oikeuksistaan;

3) rautatievastuuasetuksen, siten kuin sitä sovelletaan kansallisesti, 17 artiklan mukaisen velvollisuuden suorittaa viivästystilanteessa korvausta matkalipun hinnasta matkustajalle, jonka matkalippu ei ole näyttö- tai kausilippu, tai 18 artiklan mukaisia avunantovelvollisuuksiaan viivästystilanteessa;

4) merimatrustajien oikeuksia koskevan asetuksen 17 artiklan mukaisen avustamisvelvollisuuden lähdön peruuntuessa tai viivästyessä, 18 artiklan mukaisia uutta matkareittiä ja lipun hinnan palautusta koskevia velvollisuuksiaan lähdön peruuntuessa tai viivästyessä tai velvollisuuden suorittaa saapumisen viivästyessä korvausta 19 artiklan mukaisesti matkustajalle, jonka matkalippu ei ole näyttö- tai kausilippu;

5) lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1008/2008 23 artiklan 1 kohtaa hinnan ilmoittamisesta;

6) linja-autoliikenteen matkustajien oikeuksia koskevan asetuksen 19 artiklan 2 kohdan mukaisen velvollisuuden suorittaa korvausta matkustajalle jätettyään tarjoamatta mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valinnan mahdollisuuden.

15 §

Seuraamusmaksu eräiden muiden kuluttajansuojasäännösten rikkomisesta

Seuraamusmaksu voidaan määrätä elinkeinonharjoittajalle, joka kuluttajien vahingoksi tahallaan tai huolimattomuudesta:

1) rikkoo asuntokauppalain (843/1994) 2 luvun 19 §:n 1 momentin tai 19 c §:n 1 momentin taikka 4 luvun 3 a §:n säännöksiä suorituskyvyttömyysvakuudesta;

2) rikkoo sähköisen viestinnän palveluista annetun lain (917/2014) 200 §:n säännöstä suoramarkkinoinnista luonnolliselle henkilölle, 201 §:n säännöstä puhelinliittymän markkinoinnin kiellosta taikka 203 §:n 2 momentin säännöstä suoramarkkinoinnin tunnistamisesta;

3) rikkoo saatavien perinnästä annetun lain (513/1999) 4 §:n 3 momentin kieltoa periä lakannutta saatavaa tai 4 a §:ää velallisen oikeudesta saada tietoja, jatkaa 4 b §:n vastaisesti perintää maksuvelvollisuuden kiistämisestä huolimatta tai 4 c §:n vastaisesti velallisen pyydettyä perinnän keskeyttämistä, rikkoo 5 tai 5 a §:ää maksuvaatimuksesta kuluttajasaatavan perinnässä, vaatii saatavasta maksua tuomioistuimessa 6 §:n vastaisesti, rikkoo 7 §:n 2 momentin kieltoa käyttää trattaa kuluttajasaatavan perimiseksi, rikkoo 10 a, 10 b, 10 c tai 10 d §:ää kuluttajasaatavan perintäkulujen enimmäismääristä taikka 11 a §:n 2 momenttia varojen kohdentamisesta saatavan osille;

4) vaatii korkolain (633/1982) 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa korkeampaa viivästyskorkoa kuin mainitun lain 4 §:ssä säädetään;

5) rikkoo perusteettomien määräjoitusten ja muiden asiakkaan kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvien syrjinnän muotojen torjumisesta sisämarkkinoilla ja asetusten (EY) N:o 2006/2004 ja (EU) 2017/2394 sekä direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/302 3 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaista kieltoa estää tai rajoittaa asiakkaan pääsyä verkkorajapintoihin, 4 artiklan 1 kohdan mukaista kieltoa soveltaa tavaroihin tai palveluihin erilaisia yleisiä käyttöehtoja tai 5 artiklan 1 kohdan mukaista kieltoa soveltaa maksutapahtumiin erilaisia ehtoja.

16 §

Seuraamusmaksu tietojen antamista koskevien säännösten rikkomisesta

Seuraamusmaksu voidaan määrätä elinkeinonharjoittajalle, joka kuluttajien vahingoksi tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo tai laiminlyö kuluttajansuojalain:

1) 2 luvun 8 §:ää tiedonantovelvollisuudesta tarjottaessa yksilöityä kulutusohjelmia tai 8 a §:n mukaisen velvollisuuden antaa tietoja ennen sopimuksen tekemistä muussa kuin koti- ja etämyynissä;

2) 6 luvun 9 §:n mukaisen velvollisuuden antaa tietoja ennen koti- tai etämyyntisopimuksen tekemistä siten kuin mainitun pykälän 3 momentin nojalla annetuissa säännöksissä tarkemmin säädetään tai 10 §:n mukaisen velvollisuuden antaa kuluttajalle eräitä muita tietoja;

3) 6 a luvun 5–10 §:n mukaisen velvollisuuden antaa ennakkotietoja rahoituspalveluiden tai rahoitusvälineiden etämyynnissä;

4) 7 luvun 8 §:n mukaisen velvollisuuden antaa tietoja kuluttajaluottojen mainonnassa, 9 §:n ja sen 2 momentin nojalla annettujen säännösten mukaisen velvollisuuden antaa eräitä tietoja ennen luottosopimuksen tekemistä taikka 10 §:n ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisen velvollisuuden antaa ennakkotietoja puhelinmyynnissä;

5) 7 a luvun 5 §:n mukaisen velvollisuuden antaa tietoja asuntoluoton mainonnassa, 6 §:n ja sen 2 momentin nojalla annettujen säännösten mukaisen velvollisuuden antaa tietoja ennen asuntoluottosopimuksen tekemistä taikka 7 §:n ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisen velvollisuuden antaa ennakkotietoja puhelinmyynnissä;

6) 10 luvun 4 §:n mukaisen velvollisuuden antaa ennakkotietoja mainitun säännöksen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitetulla tavalla taikka 5 §:n säännöksiä aikaosuutta tai pitkäkestoista lomatuotetta koskevasta markkinoinnista;

7) 2 luvun 15 §:n 1 ja 2 kohdan nojalla annettuja säännöksiä asunnosta ilmoitettaessa annettavista tiedoista, velvollisuudesta pitää nähtävänä esite taikka säännöksiä esitteessä mainittavista tiedoista.

Seuraamusmaksu voidaan määrätä myös elinkeinonharjoittajalle, joka kuluttajien vahingoksi tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo tai laiminlyö:

1) maksupalvelulain (290/2010) 10–15 §:n säännöksiä tietojen antamisesta, 22 §:n säännöksiä erillistä maksutapahtumaa koskevasta sopimuksesta annettavista ennakkotiedoista tai 25 a §:ää erillisestä maksutoimeksiannon käynnistämistä koskevasta sopimuksesta annettavista ennakkotiedoista;

2) matkapalveluyhdistelmistä annetun lain 7 §:n ja sen nojalla annettuja säännöksiä ennen matkapakettisopimuksen tekemistä annettavista tiedoista taikka 36 §:n ja sen 2 momentin nojalla annettuja säännöksiä ennen yhdistetyn matkajärjestelyn syntymistä annettavista tiedoista.

Jos kyseessä on 1 tai 2 momentissa mainittujen säännösten rikkominen tai laiminlyönti, seuraamusmaksun määräämisen edellytyksenä on lisäksi, että rikkomus on omiaan selvästi heikentämään kuluttajan kykyä tehdä perusteltu ostopäätös tai kulutushyödykkeeseen liittyvä muu päätös taikka vaikeuttamaan kuluttajan oikeuksiin pääsyä.

17 §

Seuraamusmaksun määrääminen muulle henkilölle kuin 13–16 §:ssä tarkoitetulle elinkeinonharjoittajalle

Seuraamusmaksu voidaan määrätä myös oikeushenkilön johtoon kuuluvalla tai oikeushenkilössä tosiasiallista määräysvaltaa käyttävällä henkilölle, jos tämä on tahallaan tai huolimattomuudesta merkittäväällä tavalla myötävaikuttanut 13–16 §:ssä tarkoitettuun rikkomukseen ja jos tähän on myös muutoin erityistä syytä. Arvioitaessa henkilön myötävaikutusta rikkomukseen on otettava huomioon tämän tehtävien ja toimivaltuuksien laajuus.

18 §

Seuraamusmaksun suuruus

Seuraamusmaksun suuruus perustuu kokonaisarviointiin, ja sitä määrättäessä otetaan huomioon:

- 1) rikkomuksen laatu, laajuus, vakavuus ja kestoaika;
- 2) rikkomuksella saavutettu hyöty, jos tämä tieto on saatavilla;

- 3) elinkeinonharjoittajan toimet vahingon lieventämiseksi tai korjaamiseksi;
- 4) elinkeinonharjoittajan mahdolliset aiemmat kuluttajansuojasäännöksiin liittyvät rikkomukset.

Elinkeinonharjoittajalle määrättävä seuraamusmaksu saa olla enintään neljä prosenttia kyseisen rikkomuksen päättymistä edeltäneen vuoden liikevaihdosta. Jos tilinpäätös ei ole seuraamusmaksua määrättäessä vielä valmistunut tai jos liiketoiminta on vasta aloitettu eikä tilinpäätöstä ole saatavissa, liikevaihto voidaan arvioida muun saatavan selvityksen perusteella.

Edellä 17 §:ssä tarkoitetulle luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla enintään neljä prosenttia hänen rikkomuksen päättymistä edeltäneenä vuonna toimitetun verotuksen mukaisista tuloistaan, kuitenkin enintään 40 000 euroa. Jos tuloja ei voida luotettavasti selvittää, ne voidaan arvioida muun saatavan selvityksen perusteella.

Edellä tässä pykälässä liikevaihdolla tarkoitetaan kirjanpitolain (1336/1997) 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettua liikevaihtoa tai sitä vastaavaa liikevaihtoa. Jos kyse on luottolaitoksesta tai sijoituspalveluyrityksestä taikka jommankumman kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvasta muusta yrityksestä, liikevaihdolla tarkoitetaan kuitenkin luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 316 artiklan mukaisesti laskettua tuottojen määrää. Jos kyse on vakuutusyhtiöstä, vakuutusyhdistyksestä tai vakuutusyhtiölain (521/2008) 2 luvun 18 b §:ssä tarkoitettua erillisyhtiöstä, liikevaihdolla tarkoitetaan vakuutusmaksutuloa.

19 §

Seuraamusmaksun määräämättä jättäminen

Seuraamusmaksua ei esitetä määrättäväksi eikä määrätä, jos:

- 1) rikkomus on vähäinen; tai
- 2) seuraamusmaksun määräämistä on pidettävä ilmeisen kohtuuttomana.

Seuraamusmaksu voidaan jättää esittämättä tai määräämättä, jos elinkeinonharjoittaja on ryhtynyt riittäviin toimenpiteisiin rikkomuksen korjaamiseksi välittömästi sen havaitsemisen jälkeen eikä rikkomus ole vakava tai toistuva.

Seuraamusmaksu voidaan jättää esittämättä tai määräämättä myös, jos saman rikkomuksen johdosta on määrätty uhkasakko maksettavaksi tai uhkasakon maksuunpanoa koskeva hakemus on vireillä.

20 §

Suhde rikosoikeudelliseen käsittelyyn

Seuraamusmaksua ei saa määrätä sille, joka on epäiltynä samasta rikkomuksesta esitutkinnassa, jonka osalta on vireillä samaa rikkomusta koskeva syyteharkinta tai joka on vastaajana tuomioistuimessa samaa rikkomusta koskevassa rikosasiassa. Seuraamusmaksua ei saa määrätä myöskään sille, jolle on samasta rikkomuksesta annettu rikosasiassa tuomio.

Jos samasta rikkomuksesta on vireillä seuraamusmaksun määräämistä koskeva asia tai se on ratkaistu, syytetty ei saa nostaa eikä tuomiota rikosasiassa antaa.

21 §

Seuraamusmaksun määrääminen

Seuraamusmaksun määrää markkinaoikeus kuluttaja-asiamiehen esityksestä. Seuraamusmaksua ei saa määrätä, jos kuluttaja-asiamies ei ole tehnyt esitystä sen määräämiseksi markkinaoikeudelle viiden vuoden kuluessa siitä, kun rikkomus päättyi. Asia käsitellään

markkinaoikeudessa noudattaen, mitä oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019) säädetään.

Finanssivalvonnan toimivaltaan kuuluvan seuraamusmaksun määräämisestä ja muutoksenhausta siihen säädetään 5 §:ssä. Finanssivalvonnan toimivaltaan kuuluvaa seuraamusmaksua ei saa määrätä, jos maksua ei ole määrätty viiden vuoden kuluessa siitä, kun rikkomus päättyi.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu seuraamusmaksu määrätään maksettavaksi valtiolle. Päätöstä seuraamusmaksun määräämisestä ei saa panna täytäntöön ennen kuin päätös on lainvoimainen.

22 §

Muutoksenhaku markkinaoikeuden päätökseen

Markkinaoikeuden seuraamusmaksua koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Asiassa ei tarvita valituslupaa.

Markkinaoikeuden päätöksestä saa valittaa se elinkeinonharjoittaja tai tässä laissa tarkoitettu muu henkilö, jolle markkinaoikeus on määrännyt seuraamusmaksun. Kuluttajasiamesä saa valittaa markkinaoikeuden päätöksestä, jolla markkinaoikeus on hylännyt kuluttajasiamesä esityksen kokonaan tai osaksi.

23 §

Käsittelyn lykkääminen

Tuomioistuin voi lykätä seuraamusmaksuasian käsittelyä, jos toisessa oikeudenkäynnissä on vireillä samaa toimintaa koskeva muu asia, jolla voi olla vaikutusta seuraamusmaksuasiasä annettavaan ratkaisuun.

24 §

Seuraamusmaksun täytäntöönpano

Seuraamusmaksun täytäntöönpanosta huolehtii Oikeusrekisterikeskus. Tämän lain nojalla maksettavaksi määrätyn seuraamusmaksun täytäntöönpanosta säädetään sakon täytäntöönpanosta annetussa laissa (672/2002). Seuraamusmaksu vanhenee viiden vuoden kuluttua seuraamusmaksua koskevan lainvoiman saaneen ratkaisun antamispäivästä.

25 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä heinäkuuta 2020.

Naantalissa 9 päivänä heinäkuuta 2020

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Oikeusministeri Anna-Maja Henriksson